

ABSTRAKT

Praca doktorska *Rekonstrukcja wyobrazonego. Przywracanie, odtwarzanie i utrwalanie jako strategie obrazowania wobec zmiany i utraty* jest realizacją artystyczno-badawczą składającą się z części teoretycznej oraz artystycznej, stanowiących koherentną całość. Rozprawa teoretyczna stanowi próbę ujęcia pojęć rekonstrukcji i konserwacji w szerokim polu odniesień do pojęcia obrazu. Punktem wyjściowym dla podjętych poszukiwań badawczych jest założenie odnoszące się do domniemanych początków obrazowania, wiążące uczestnictwo w wytwarzaniu i przetwarzaniu obrazów z doświadczeniem zmiany i utraty. Rozumiane w kategoriach antropologicznych pojęcie obrazu stanowi główny punkt odniesienia w próbie zrozumienia złożonych zależności pomiędzy pamięcią i wyobrażeniem przeszłości a ich wpływem na naszą teraźniejszość i kreowanie wizji przyszłości. Ważnym punktem odniesienia dla prowadzonych analiz są pojęcia retrotopii i semioforu, odnoszone zarówno do powodów odtwarzania, jak jego celowości. Istotną częścią pracy są analizy będące próbą badania politycznego uwikłania procesów odtwarzania i konserwacji, a odnajdujące ich powody w meandrach myślenia nostalgicznego i retrotopijnego. Realizacje artystyczne wchodzące w skład niniejszej dysertacji – publikowane w formie dokumentacji fotograficznej w części artystycznej, a także częściowo opisywane w tekście – odnoszą się opisywanej przeze mnie problematyki, jak i wywodzą się z konkretnych opisywanych w tekście przypadków.

KRAKÓW 29.04.2022

tamara